

Forfatter: Ewald, Johannes

Titel: Udrag fra JOHANNES EWALDS LEVNET OG MEENINGER

Citation: Ewald, Johannes: "Johannes Ewalds samlede skrifter", i Ewald, Johannes: *Johannes Ewalds samlede skrifter*, Gyldendal, (1969), s. 314. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-ewald06val-shoot-idm140353510946288/facsimile.pdf> (tilgået 20. april 2024)

Anvendt udgave: Johannes Ewalds samlede skrifter

314 JOHANNES EWALDSLEVNET OG MEENINGER

mig, at hun meget vel mærkede min Forvirrelse — og jeg har sagt, at mit forelskte Hjerter slet ikke fandt det smigrende, at hun saa meget vel kunde mærke den —

Da jeg fornam af min Arendsens Taushed, at jeg maatte have forretted mit Ærinde, vovede jeg skjælvende at trykke hendes Haand til mine Læber, og Guders Ild, salige Luer, foer af hendes Fingre i det inderste af min Sjæl — Jeg kjendte mig ikke meer — Jeg gik baglænds bort, og bukedede mig hvert Øyeblik, og da jeg tilsidst kom ud paa Kanten af en høy Trappe, uden at blive det vær, saa skulde min Kjærlighed efter al Anseelse, uden hendes Raab, strax enten have begyndt at yttre, eller og paa engang have forekommet sin sørgelige, sin skrækkelige Indflydelse paa min Skjæbne — Men jeg var bestemt til fleer Lidelser, end det dybeste Fald kan foraarsage, og det var besluttet at jeg skulde tabe meer end Livet ved min Elskov —

Dersom De troe paa Advarsler, mine Herrer, saa kan De tage dette for et —

Jeg vaagner i dette Øyeblik op af en meget dyb Betragtning — Jeg har i en halv Time satt med Armene over Kors, for at eftertænke saa nøye, som mueligt, om jeg ville have undgaaet al den martrende Kummer, alle de nedtrykkende Gjenvordigheder, som denne min første Kjærlighed har været Aarsag i, paa det Vilkaar at jeg tillige skulde have undvært alle de Sødheder, alle de Lyksaligheder, som den har skjænket mig — Og jeg kan nu svare ved min Samvittighed — — — — Ney! — Jeg skulde følgelig være meget utaknemmelig, da jeg beklager mig over den, dersom den ikke havde kostet mig meer end Kummer og Gjenvordighed — Men den har været en af de første og vigtigste Anledninger, til mine betydeligste Fcyltrin, og det var en sand Følelse, af disses fulde Vægt, der før aftvang mig det just ikke aldeles ugrun-